

# Калинець Ігор Миронович

## Життя та творчість

Ігор Миронович Калинець (нар. 9 липня 1939 в Ходорові) — поет і прозаїк, один із чільних представників так званої "пізньомітдесятичної" генерації і дисидентсько—самвидавного руху в Україні, політв'язень. Живе і працює у Львові. Автор сімнадцяти поетичних збірок, написаних у період між серединою шістдесятих та 1981 роком. Почесний доктор Львівського національного університету імені Івана Франка.

Поетичну творчість Калинця, за пропозицією самого автора, прийнято хронологічно поділяти на дві головні частини: дев'ять книжок, написаних перед ув'язненням у 1972 р. (з них офіційно в УРСР опубліковано було лише першу — "Вогонь Купала", 1966, решта функціонувала у самвидавному обігу) і вісім — написаних під час ув'язнення та на виселенні (до 1991 р. функціонували тільки у самвидаві). Згідно з цим поділом і було підготовлено та випущено два томи поезій Калинця — "Пробуджена муза" (Варшава, 1991) та "Невольнича муза" (Балтимор — Торонто, 1991). 1991 року збірку вибраних поезій "Тринадцять алогій" видано було також в Україні.

Ілюстрації до збірки поезій Ігоря Калинця "Відчинення вертепу", які були видрукувані в Лондоні під назвою "Поезії з України" створив у 1969 Богдан Сорока.[1] Це спонукало КДБ порушити кримінальну справу проти художника, десятиліття його твори забороняли виставляти і згадувати його ім'я у пресі.

Один із найтонших дослідників поезії Калинця Данило Гузар-Струк у передмові до "Невольничої музи" виокремлює "три головні течії" в його поезії: "оспівування культури, любовно-еротичне прагнення та суспільний протест". Висока культура поетичного мислення й мовлення, любов до текстових стилізацій, надзвичайна формальна винахідливість притаманні Калинцю упродовж усього його творчого розвитку, а такі риси як ерудиція, іронічність, шляхетність у поведженні зі словообразом роблять цю поезію без перебільшення видатним явищем.

Книга Миколи Ільницького Ключем метафори відімкнені вуста... Поезія Ігоря Калинця (Париж; Львів; Цвікау, 2001)

Саме з появою в українському літературному процесі Калинця почалися дискусії про необароко. Українське бароко і справді можна розглядати як одне із джерел Калинцевих інспірацій, іншим таким джерелом є, безперечно, творчість Богдана-Ігоря Антонича. Ще одна вельми цікава особливість: поет ніколи не писав окремих віршів, його метод полягав у творенні циклів, які своєю чергою переростали у книжки (свідчення "структуралістського" бачення світу).

Творчість Калинця суттєво вплинула на багатьох українських поетів пізніших поколінь, виявившись дуже суголосною найновішим поетичним пошукам. Після повернення з ув'язнення та виселення 1981 року Калинець, за його словами, цілком замовкає як поет (завершене явище) і стає "імпресаріо колишнього Ігоря Калинця".

Тим часом пише і публікує казки для дітей (наприклад, "Дурні казки", 1998), готує перевидання власних поезій. 1994 року журнал "Сучасність" опублікував його повість "Молімося зорям дальнім", написану ще 1972 року під час перебування у слідчому ізоляторі львівської в'язниці. Проте Калинець залишається передовсім поетом, творцем вельми індивідуального, легко впізнаваного (за всієї стилістичної різноманітності) і в той же час напрочуд цілісного світу.

Нагороди:

Орден Свободи (10 липня 2009) — за громадянську мужність у відстоюванні ідеалів свободи та справедливості, плідну літературну діяльність.

Орден князя Ярослава Мудрого V ст. (17 березня 2008) — за значний особистий внесок у розвиток національної культури, вагомі творчі здобутки і високий професіоналізм та з нагоди Всеукраїнського дня працівників культури та аматорів народного мистецтва

Державна премія України імені Тараса Шевченка за книжку вибраних поезій "Тринадцять аналогій" (1992).

У 1977 році Ігор Калинець був нагороджений премією імені Івана Франка в Чикаго, у 1992 році отримав премію імені Василя Стуса.